Ànima de pobre

Per GloriaA el dt., 05/10/2021 - 00:00

Dóna’ns, Senyor, una ànima de pobre prou audaç
per deixar, com Abraham,
la nostra terra, els ídols de la pròpia llar,
tota la parentela i, fins i tot si Tu ho demanes,
el fill damunt l’altar,
a fi de caminar a la llum d’una Fe que travessa muntanyes.

Dóna’ns una ànima de pobre prou contemplativa
per escoltar com el petit Samuel una i altra vegada la teva veu.
Prou humil per aixecar-se, una i altra vegada,
dient amb cor atent: ja va, Senyor.

Una ànima de pobre prou deseixida
per a avançar de campament en campament sense cansar-se,
per viure provisionalment en una tenda sense instal·lar-se,
per menjar un mannà que cau cada dia de la teva mà.

Una ànima tan pobre que sigui capaç de pledejar amb Tu
per deu justos d’una ciutat,
capaç de contemplar-te cara a cara
quedant-li el rostre il·luminat.
I, amb simplicitat i joia franca
capaç de ballar davant l’arca!

Autoria desconeguda